Una estrena engrescadora

Una victòria tant justa com curta que esvaeix els dubtes oferts per l'equip en el primer partit del curs

Les fotos del Girona-Elx

Una estrena engrescadora

MARC BRUGUÉS GIRONA

Com una piconadora. Així va estrenar-se el Girona en el primer partit de la temporada a Montilivi. Un matx sense història i amb només un color, el blanc-i-vermell dels locals que va atropellar un decebedor Elx del primer al penúltim minut. Una victòria tant justa com curta que esvaeix els dubtes oferts per l'equip en el primer partit del curs a Sevilla diumenge passat i que, a l'espera dels resultats d'avui, han situat líders els de Machín, tot i que ara això sigui una pura anècdota. Ahir Montilivi va veure un equip reconeixible, sòlid en defensa i letal en atac. La millor versió d'un Girona que ha marcat 6 gol en dues jornades i que té ganes de donar molta guerra. Hi va tenir molt a veure el retorn de Pons que va encomanar l'equip del seu nervi. Borja García hi va afegir la màgia i Longo, ja a la segona part va segellar el triomf amb una rematada de killer que va fer que Montilivi visqués la primera gran tarda de futbol de l'any.

Els moments d'espessor que va deixar l'equip en el debut de la setmana passada contra el Sevilla Atlètic va fer que Machín optés per fer tres retocs a l'onze. Tots això sí, destacables. Sobretot el retorn de Pons en el lloc d'Alcaraz després de la seva controvertida suplència al Pizjuán. També van entrar a l'onze Borja García per Granell i Alcalá per Ramalho. El central murcià va recuperar el seu lloc a l'eix franquejat per Kiko Olivas i Juanpe. Tot plegat deixava clar que el tècnic sorià encara no té ben definit el seu equip base i que, degut a l'àmplia competència que té a la plantilla, cerca les millors peces per a cada partit. Ben aviat es van veure les intencions del Girona amb un cop de cap de Sandaza a mans de Juan Carlos i un xut desviat d'Herrera fora. L'Elx, que venia de derrotar el Rayo en la primera jornada, havia sortit a veure-les venir i veia com el Girona mica en mica el reduïa a la mínima expressió. L'equip havia sortit sense contemplacions a la recerca del gol que obrís la llauna. En una acció de pissarra a la sortida d'un corner, Aday obligava a estirar-se Juan Carlos.

El gol s'enflairava. Les sensacions estaven sent positives al mateix temps que engrescadores per a l'afició en la primera cita a Montilivi. La recompensa havia d'arribar i ho va fer de la manera més inesperada. Borja García avançaria els gironins en un llançament directe de falta que, quan tothom s'esperava una centrada a l'olla, va sorprendre Juan Carlos al primer pal amb xut ras. Un gol de bandera per a un jugador cridat a tenir més protagonisme aquest curs. El Girona ja havia fet el més difícil i amb l'1-0 forçaria l'Elx a obrir línies.

L'alta pressió de Girona, encapçalada per Pere Pons no deixava respirar un Elx que amb prou feines aconseguia passar del mig del camp. Pons estava enganxat com una paparra a Matilla, l'home més desequilibrant dels visitants. El gol va calmar els ànims dels gironins que van abaixar un xic el ritme, en part també per l'intensa calor. Això sí, encara abans de la mitja part, Cristian Herrera va posar a prova de nou el porter rival am bun xut sec el refús del qual Portu no va poder aprofitar. El jugador murcià sí que veuria porteria a cinc minuts per la mitja part en una acció individual per la banda esquerre que va resoldre, gens nerviós amb una rosca col·locada a l'esquerre del porter.

El Girona s'encarava el partit en el millor moment. El 2-0 feia més que justícia al que s'havia vist al damunt del terreny de joc durant els primers quaranta-cinc minuts on l'Elx no havia existit, minimitzat i ofegat per la

superioritat gironina. La lesió de Mandi en l'última acció de la primera part complicava encara més els plans de Toril que es va veure obligat a retocar l'equip fent entrar Nino i endarrerint Matilla al pivot.
La represa va començar amb el Girona trepitjant àrea i creant perill en les primeres acciions. Portu a punt va estar de signar el seu segon gol amb una acció escorada per l'esquerra que Juan Carlos va neutralitzar bé. Al córner posterior Olivas va rematar fora per poc. L'Elx no abaixaria els braços tant fàcilment. Un xut de Nino i,sobretot, un més que possible penal sobre Hervías haurien pogut complicar la tarda. No es podia abaixar la guàrdia.
Els minuts passaven i l'entrada de Longo semblava aportar més presència ofensiva per cercar la sentència. L'italià ho intentaria fins que la trobaria amb una rematada de clàssic davanter centre que superaria el porter. Ara sí, el partit estava dat i beneït i el 3-0 era, aquest sí, irremuntable. Granell i Portu haurien pogut ampliar el marcador encara més però Juan Carlos ho va evitar. En l'afegit, només el 3-1, en una acció aïllada de l'Elx, va embrutar ni que fos mínimament l'engrescadora posada en escena dels gironins ahir a Montilivi.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/08/28/estrena-engrescadora/801219.html?utm_source=rss